

Ετήσιο μνημόσυνο για τον αείμνηστο Βουλευτή και Υφυπουργό Απόστολο Βεσυρόπουλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το πρωί της Κυριακής 9 Αυγούστου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του αείμνηστου βουλευτή Ημαθίας και **τ. Υφυπουργού Απόστολου Βεσυρόπουλου**.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ὡ γενεά ἄπιστος καί διεστραμμένη ... ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;»

Κυριακή μετά τή μεγάλη δεσποτική ἑορτή τῆς θείας Μεταμορφώσεως, καί ἡ σκηνή πού παρακολουθήσαμε νά ἐκτυλίσσεται ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ, μέ τόν Κύριό μας νά μεταμορφώνεται ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, μέ τό πρόσωπό του νά λάμπει ὡς ἥλιος καί τά ἱμάτιά του νά γίνονται λευκά ὡς τό φῶς, ἀλλά καί μέ τή φωνή τοῦ Θεοῦ-Πατρός νά ἀκούεται ἀπό τή νεφέλη καί νά λέει ὅτι ὁ μεταμορφωθείς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός του ὁ ἀγαπητός, βρίσκεται στόν ἀντίποδα τῆς σημερινῆς σκηνῆς πού μᾶς παρουσίασε ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ματθαῖος.

Πατέρας εἶναι ἕνας δυστυχής καί ταλαίπωρος ἄνθρωπος πού βλέπει τόν υἱό του νά σεληνιάζεται καί ἄλλοτε νά πέφτει στή φωτιά καί ἄλλοτε στό νερό καί νά μήν μπορεῖ νά τόν βοηθήσει.

Καί ὁ υἱός μία δυστυχισμένη ὑπαρξη πού βασανίζεται χωρίς ἐλπίδα θεραπείας, γιατί καί αὐτή πού εἶχε ὁ πατέρας του, νά ζητήσει δηλαδή ἀπό τοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου νά τόν θεραπεύσουν, δέν ἐπιβεβαιώθηκε. Ἔτσι τόν βλέπουμε γονατιστό ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ νά τόν ἱκετεύει νά ἐλεήσει καί τό παιδί του καί τόν ἴδιο, χαρίζοντας τους τή θεραπεία.

Στήν πρώτη σκηνή κυριαρχεῖ τό φῶς, ἡ χαρά, ἡ ἀγαλλίαση. Στή δεύτερη ἡ θλίψη, ἡ κατήφεια, τό σκοτάδι. Γιατί ἄραγε αὐτή ἡ διαφορά;

Γιά τήν πρώτη σκηνή εἶναι εὐκόλο νά δώσει κανεῖς τήν ἀπάντηση. Ἐκεῖ ὅπου εἶναι παρών ὁ Θεός, δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχει κάτι ἄλλο παρά φῶς καί λάμψη, εὐφροσύνη καί ἀγαλλίαση. Γιά τή δεύτερη σκηνή τήν ἀπάντηση τήν δίδει ὁ Χριστός λέγοντας: «ὦ γενεά ἄπιστος καί διεστραμμένη ... ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;»

Τό σκοτάδι, ἡ θλίψη, ἡ κατήφεια, τά θλιβερά καί δυσάρεστα πού συμβαίνουν στόν νέο τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου εἶναι οἱ συνέπειες τῆς ἀπιστίας καί τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπό τόν Θεό. Ἡ ἀπιστία καί ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό ἔχουν ὡς συνέπεια τή διαστροφή τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀλλά καί τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας πού καταλήγει στό σημεῖο νά κυριαρχεῖται ἀπό τόν δαίμονα, τόν ὁποῖο

ἐπετίμησε ὁ Ἰησοῦς, ἀπαλλάσσοντας τόν νέο ἀπό τήν ταλαιπωρία.

Ἡ ἀπογοήτευση πού ἐκφράζει ὁ Χριστός γιά τήν ἄπιστη καί διεστραμμένη γενεά τῶν ἀνθρώπων πού ἀποστασιοποιήθηκε ἀπό τόν Θεό καί προτίμησε νά γίνει δέσμια τοῦ διαβόλου, δέν ἀφορᾷ μόνο τήν ἐποχή του καί τούς ἀνθρώπους της. Ἀφορᾷ, δυστυχῶς, κάθε ἐποχή καί τή σημερινή ἐποχή, γιατί ὁ ἄνθρωπος κάνει πάντοτε τό ἴδιο τραγικό καί ὀλέθριο λάθος. Νομίζει ὅτι ὁ Θεός τόν δεσμεύει καί τόν δυσκολεύει μέ τίς ἐντολές του καί ἔτσι τόν ἀρνεῖται καί ἀδιαφορεῖ γι' αὐτόν. Καί παρότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλάσμα του, δέν ἀναγνωρίζει τόν Θεό ὡς Πατέρα καί δείχνει μέ τή συμπεριφορά του ὅτι δέν θέλει νά ἔχει σχέση καί ἐξάρτηση ἀπό Αὐτόν.

Καί ποιό εἶναι τό ἀποτέλεσμα;

Τό βλέπουμε καί σήμερα γύρω μας, στόν κόσμο μας. Ὁ ἄνθρωπος πιστεύει ὅτι σπάζει τά δεσμά τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί γίνεται τελικά ὄργανο τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος τόν χρησιμοποιεῖ γιά ὅλες αὐτές τίς φοβερές πράξεις πού βλέπουμε καί ἀκοῦμε νά συμβαίνουν καθημερινά ἀκόμη καί δίπλα μας. Βλέπουμε νέα παιδιά στίς πλατεῖες καί στούς δρόμους τῶν πόλεων μας, ἀκόμη καί στίς αὐλές τῶν σχολείων τους, νά μήν διαφέρουν πολύ ἀπό τόν νέο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, καί τούς γονεῖς τους νά βρίσκονται σέ ἀπόγνωση.

Ἀκόμη καί ἐάν δέν θέλουμε νά τό ὁμολογήσουμε καί νά τό παραδεχθοῦμε ἡ αἰτία εἶναι ἡ ἴδια. Εἶναι ἡ ἀπιστία καί ἡ ἀποστασία μας ἀπό τόν Θεό. Διώχνουμε τόν Θεό ἀπό τήν ψυχή μας, ἀπό τήν οἰκογένειά μας, ἀπό τήν κοινωνία, καί τή θέση του καταλαμβάνει ὁ πονηρός, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ ὅλα αὐτά τά δεινά καί τίς ἀκαταστασίες στόν κόσμο μας πού μᾶς κάνουν νά διερωτώμεθα πῶς θά διορθωθεῖ αὐτή ἡ κατάσταση, πῶς θά ἐκλείψουν τά ἀναίτια καί εἰδεχθῇ ἐγκλήματα πού ἔχουν ἐνταχθεῖ πλέον στήν καθημερινότητά μας, πῶς δέν θά εἶναι τά παιδιά καί οἱ νέοι μας ἐκτεθειμένοι σέ ὅλους αὐτούς τούς κινδύνους πού βλέπουμε νά ἐλλοχεύουν καθημερινά.

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν ἔδωσε σήμερα ὁ Χριστός, καί εἶναι ἡ πίστη καί ἡ καλλιέργεια τῆς σχέσεώς μας μέ τόν Θεό. Ἄν βαδίζουμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του, ἂν προσπαθοῦμε νά εἴμεθα κοντά στήν Ἐκκλησία, τότε ἔχουμε ἐλπίδα νά βελτιωθεῖ ἡ κοινωνία μας καί ὁ κόσμος μας.

Γι' αυτό προσπάθησε καί γι' αυτό αγωνίσθηκε καί ὁ μακαριστός ἀδελφός μας Ἀπόστολος, τοῦ ὁποῦ τελοῦμε σήμερα τό ἐτήσιο μνημόσυνο. Ζώντας καί ὑπηρετώντας τήν Ἡμαθία, τόν λαό της καί τήν πατρίδα εἶτε ὡς αὐτοδιοικητικός εἶτε ὡς βουλευτής εἶτε ὡς ὑπουργός γιά πολλά χρόνια ἔδιδε μέ τή ζωή του τό παράδειγμα τοῦ πιστοῦ καί ἀκέραιου ἀνθρώπου, οἰκογενειάρχου καί πολιτικοῦ. Ἔδιδε μέ τήν παρουσία του μέσα στήν Ἐκκλησία καί μέ τή συμμετοχή του στή θεία Λειτουργία ὄχι μόνο τίς μεγάλες ἑορτές ἀλλά καί τίς Κυριακές καί τίς καθημερινές πάντοτε τό παράδειγμα τῆς πίστεώς του. Τό ἴδιο παράδειγμα ἔδιδε καί μέ τή φροντίδα του γιά ὅσα ἀπασχολοῦσαν τούς συμπολίτες του ἀλλά καί τό ἔργο τῆς ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, τό ὁποῖο στήριξε καί ἐνίσχυσε μέ κάθε τρόπο, ἀναγνωρίζοντας τήν προσφορά τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στήν κοινωνία καί στούς ἀνθρώπους.

Τό ἔργο του, τά ἔργα του καί ἡ προσφορά του μένουν ἀνεξίτηλα στή μνήμη μας καί στήν ψυχή μας, καί εὐχόμεθα ὁ Θεός νά τοῦ ἀνταποδώσει τά ἀγαθά του κατὰ τά ἔργα του καί νά ἀναπαύσει τήν ψυχή του στή βασιλεία του αἰώνια.

[ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)